

ministeren, da Andragerinden havde faaet sin Afsted, henstillede til Finantsministeren det Onskelige i, at hendes Pension maatte blive beregnet efter en længere Tjenestetid, end sket er. Efter de Forhandlinger, som førtes mellem de to Ministerier, sluttede Sagen dog med, at Finantsministeren kun troede at kunne beregne Pensionen efter den Tjenestealder, hvorefter det er sket. Udvalget er i nærværende Tilfælde gaaet ud fra den Grundbetragtning, at, da Andragerinden har tjent Staten i saa lang Tid, og da de 6 Aar, der ere affordede i Ancienneteten, ikke kunne tilskrives hende, men ere begrundede i Aarsager, der ligge uden for, hvad hun kunde have Indflydelse paa, taler Villighed for, at man særlig anbefaler denne Sag til Finantsministeren. Jeg skal med denne Begrundelse paa Udvalgets Begne anbefale denne Sag til det høie Things Bevillie. — Det næste Andragende, som nu er til Forhandling, er Indstillingen under 7, Betænkningens Nr. 23. Det er fra Udspinder Thomas Jensen i Herning, der søger om Forsørgelse som Invalid. Han har tjent i den første slesvigske Krig i 3 Aar som Ambulancesoldat og har i Slaget ved Isfod faaet et Skudskaar. Efter at have været paa Sygehuset, kom han igjen til Tjeneste, men da han efter Krigen var hjemsendt, blev det nødvendigt for ham at lade sig oplære i Udspinderiet, da Saaret havde svækket ham saaledes, at han ikke var i Stand til at paatage sig anstrengende Arbeide. Men det er gaaet, som det som oftest gaar med Saar fra Krigene, de blive værre med Aarene, og den Svækkelse i Arbeidskraften, som de ofte foranledige i den unge kraftfulde Alder, tiltager i højere Grad, eftersom Individet rykker frem i Aar. Saaledes er det ogsaa gaaet denne Mand, og senere har han endogsaa maattet forlade det temmelig lette Arbeide, Udspinderiet. Nu er hans Stilling meget ubelig; hans yngste Barn er saa svagt, at det maa forserges af Forældrene, og hans Stilling er i det Hele, paa Grund af hans egen Mangel paa Arbeidsdygtighed, meget sørgelig. Han har i sin Tid indsendt et Andragende til Hans Majestæt Kongen, men det er blevet afflaaet i Genhold til en Undersøgelse, som er foretaget af et lægeyndigt Medlem af Bestyrelsen for Underklassernes Pensionering. Det kan vel siges i Almindelighed, at der saa vel hos Ministeriet som hos Invalidforsørgelsen over for Pensionssager synes at være en Tendens til at behandle baade Pensionister og Invalider, jeg veed ikke, om strengt er vel stærkt, men i alt Fald til at gaa saa skarpt, som man kan til Lovens Grændse. Jeg udtaler ikke dette som en Dabel, men som en Bemærkning, der kan begrundes, at Udvalget kan anbefale Thinget at vise Humanitet over for Invalider som den, der her er Tale om, og et Par efterfølgende. De have i Fædrelandets Tjeneste modtaget betydelige Saar og have dog enten som den Mand, her er Tale

om, ikke nogeninde nydt Invalidepension, maasse fordi de ikke have forstaaet eller modtaget tilstrækkelige Raad til at skaffe sig en saadan, eller have, som Tilfældet er med de næstfølgende, haat Invalidepension i en kort Tid, men siden efter en Lægeundersøgelse mistet den igjen. En saadan Lægeundersøgelse er foregaaet med Udspinder Thomas Jensen i Herning, og efter denne Undersøgelse har han faaet Afslag paa sit Andragende om Invalideforsørgelse. Sogneraadet anbefaler ham som værdig, og Stedets Læge, der har kjendt ham i mange Aar, erklærer, at hans Lidelse hidrør fra det Skudskaar, han har faaet. Af disse Grunde tror Udvalget at burde foreslaa Thinget, at man anbefaler ham til Finantsministeren. — Det næste Andragende om Invalideforsørgelse er indgivet af Sergeant Søren Poulsen i Benning ved Randers. Han ansøger om at maatte komme til igjen at nyde sin Invalideforsørgelse, som han har oppebaaret fra 1865—68, men som han da mistede i Genhold til en Lægeundersøgelse. Han gjorde Tjeneste i Krigen 1864 som Underforporal og blev saaret i Kampen ved Dybbøl den 2den April, hvor han fik 3 Saar, nemlig et Saar af et Bajonnetstik mellem Dinene og 2 Skudskaar. Han blev hjemsendt ved Krigens Slutning, og nu fremhæver han, at hans Arbeidsdygtighed som Følge af Saarene er i høj Grad svækket, og at han derfor nu er ude af Stand til at forsyge sin Familie, der bestaaer af Kone og 5 Børn. Dette Andragende ledsages af en Attest fra Distriktslæge Dr. Brodersen i Randers, som bestemt og utvetydig erklærer, at Saaret i Rinden endnu ofte er Sædet for en stikkende Smerte og af og til for Udflod af ikke ringe Mængde gennem Næsen, og han udtaler, at ved disse forskellige Læsioner er Sørens Poulsens Arbeidssevne for en Del svækket saaledes, at han er ude af Stand til at ernære sig selv og Sine. Her foreligger jo altsaa en Lægeerklæring, som i bestemte, klare Udtryk erklærer, at de Saar, Andrageren i sin Tid har faaet i Krigen, endnu foraarstager ham betydelig Smerte og Udflod og hindre hans Arbeidssevne, og det forekommer derfor Udvalget, at der er fuld Jøie til at anbefale Thinget at vedtage, at dette Andragende henvises til Finantsministeren. — Det næste Andragende af lignende Betskaffen er indgivet af Invalid Jens Marcus Holm i Rjøbenhavn. Jeg skal her bemærke, at Jens Marcus er det rigtige Navn. Han ansøger ogsaa om igjen at maatte erholde en Invalideforsørgelse, som han tidligere har oppebaaret, men som han efter eet Aars Forløb har mistet efter den sædvanlige Lægeundersøgelse. Han har henvendt sig til Finantsministeriet om det Samme, hvorom han nu henvender sig til Folkethinget; men der er det blevet afflaaet. Han er oplært i Smedehaandværket og har gennem en Række af Aar arbeidet her i Rjøbenhavn som Former paa Burmeister og Wains Fabrik. Alle-